

OBRZĘDY BIERZMOWANIA, Wyd. Pallottinum 1974.

Broszura wydana przez „Pallottinum” zawiera Konstytucję Apostolską o sakramencie bierzmowania, część Wstępu do tych obrzędów, Obrzędy bierzmowania w czasie Mszy i poza Mszą, Bierzmowanie udzielane przez szafarza nadzwyczajnego, Bierzmowanie chorego w niebezpieczeństwie śmierci i dwa formularze mszalne.

Jakkolwiek na odwołanie karty tytułowej umieszczono notę, że jest to przekład zatwierdzony dekretem Świętej Kongregacji Kultu Bożego z dnia 16. XI. 1972 r., Prot. 1535/72, w broszurze jest szereg wskazań i tekstów, których niema w przekładzie zatwierdzonym. Tylko Konferencja Plenarna Episkopatu ma prawo dokonywania adaptacji obrzędów przed ich zatwierdzeniem. Natomiast po zatwierdzeniu przekładu przez Konferencję Plenarną i Stolicę Świętą już nikt nie ma prawa przerabiania obrzędów według własnego uznania. (Patrz: *Ordo confirmationis* nr 16).

Wbrew tym przepisom w broszurze na str. 21 umieszczono stwierdzenie, że zamiast śpiewu między czytaniem duszpasterz może odmówić z kandydatami sekwencję. Stolica Apostolska wielokrotnie oświadczała, że psalmu responsoryjnego nie wolno zastępować żadnymi innymi pieśniami, ponieważ stanowi on integralną część liturgii słowa. Wykonanie psalmu responsoryjnego przez młodzież nie nastęrcza trudności.

Na str. 25 i 26 jako odpowiedź do modlitwy powszechnej umieszczono „Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie” wbrew uchwale Konferencji Plenarnej, która na wniosek Podkomisji Muzyki Sakralnej ustaliła odpowiedź krótką: „Wysłuchaj nas, Panie”.

Obrzędy bierzmowania bez Mszy są również prawdziwą liturgią i nie mogą być dowolnie zmieniane.

Na str. 28 poleca się klękać na 1 zwrotkę hymnu „O Stworzycielu Duchu, przyjdź”. Z wstępu do nowego brewiarza jasno wynika, że zniesiono klękanie na intonacje hymnów. Kongregacja Kultu Bożego osobno to potwierdziła. Rubryka zatem powinna brzmieć: O ile śpiewa się następujący hymn, przy pierwszej zwrotce obecnie nie klęka się.

Doksologię tego hymnu stanowi zwrotka: „Daj nam przez Ciebie Ojca znać” i nie potrzeba dodatkowej doksologii wielkanocnej: „Niech Bogu Ojcu chwala brmi”. Łatwo można było to sprawdzić porównując tekst „Liturgii godzin” oraz polski tekst „Obrzędów małżeństwa”, który był w księgarniach już po Wielkanocy.

Na str. 31 włączono w obrzędy długą prywatną modlitwę, która nadawałaby się do odmówienia przed rozpoczęciem obrzędów liturgicznych, a nie w ich czasie.

Proponowany tekst przedstawienia biskupowi kandydatów do bierzmowania, pochodzący z okresu przed odnowieniem obrzędów, obecnie jest zupełnie niewłaściwy. Niepotrzebnie wzoruje się na formule przedstawiania kandydatów do święceń. Przy święceniach chodzi o wspólne dobro Kościoła i dlatego Kościół domaga się udzielania święceń.

Natomiast bierzmowanie jest normalnym etapem wtajemniczenia chrześcijańskiego i o jego udzielenie proszą kandydaci, a nie Kościół. W analogicznym miejscu „Obrzędów wtajemniczenia dorosłych”, po przedstawieniu prośby o dopuszczenie kandydatów do sakramentów wtajemniczenia, celebrans stwierdza: „*Ecclesia sancta Dei certior fieri nunc exoptat an hi catechumeni reperiantur idonei...*”, a zatem prośbę kieruje się do Kościoła, a nie: Kościół prosi.

Nie można twierdzić, że przyjęcie sakramentu ołtarza jest przygotowaniem do sakramentu bierzmowania. W Konstytucji Apostolskiej o sakramencie bierzmowania czytamy: „Wierni już ochrzczeni i bierzmowani włączają się całkowicie w Ciało Chrystusa przez uczestnictwo w Eucharystii”. Wstęp do bierzmowania nr 13: „Zwykle udziela się bierzmowania w czasie Mszy, aby jaśniej ukazał się związek tego sakramentu z całym

wtajemniczeniem chrześcijańskim, które osiąga szczyt w przyjęciu Ciała i Krwi Chrystusa. W ten sposób bierzmowani uczestniczą w Eucharystii, przez którą ich wtajemniczenie chrześcijańskie zostaje dopełnione". Porównaj także Dyrektorium Episkopatu „Sakramenty w duszpasterstwie”, nr 69: „Obrzędy wtajemniczenia w chrześcijaństwo kończyły się zawsze Eucharystią. Dlatego, gdzie warunki na to pozwalają, obrzęd bierzmowania powinien zakończyć się Mszą św. z Komunią św. dla bierzmowanych”.

Nie można wplatać do obrzędów zdania, które jest zaprzeczeniem sformułowań zawartych w tej samej księdze.

Pytanie biskupa skierowane do młodzieży przed jego przemówieniem, jest niepotrzebne. To biskup w swoim przemówieniu poucza jakich łask udziela sakrament bierzmowania i nie ma dowiadywać się tego od młodzieży. Ponadto, pytanie włożone w usta biskupa i odpowiedź młodzieży na nie, bardzo przypominają przestarzałe katechizmy. Nic o Darze Ducha Świętego, nic o wszczępieniu w Kościół.

Broszura jest pomyślana jako pamiątka dla przyjmujących sakrament, bierzmowania, a równocześnie pomoc dla uczestniczących w obrzędzie. Szkoda, że zawiera sugestie nie uzgodnione z tekstem autentycznym.

Tyniec

O. FRANCISZEK MAŁACZYŃSKI OSB

R. FALSINI, *La Cresima sigillo dello Spirito*, Milano 1972.

Autor znany z wielu publikacji liturgicznych ogłosił w ramach kolekcji *Riti e Preghiere* komentarz do nowych obrzędów bierzmowania przeznaczony dla kapłanów i katechetów, którzy pragną pogłębić swoją wiedzę teologiczną, nie wchodząc w problemy dyskutowane oraz analizy interesujące specjalistów. Autor omawia ewolucję obrzędów bierzmowania na Wschodzie i Zachodzie, poczem daje wnikliwy komentarz nowych obrzędów, zestawiając je z dotychczasowymi obrzędami Pontyfikatu Rzymskiego.

Następuje dobry przegląd współczesnej teologii bierzmowania oraz wskazania duszpasterskie.

W dodatku autor podał: 1) komentarz do czytań biblijnych związanych z bierzmowaniem oraz sugestie łączenia poszczególnych perykop, 2) mały słownik terminów teologicznych i liturgicznych, 3) notę bibliograficzną, zawierającą wykaz dzieł traktujących o bierzmowaniu, dostępnych w językach włoskim i francuskim.

W książce o niewielkiej objętości autor podał w formie bardzo przejrzystej wiele wiadomości, dokładnie rozróżniając pewną naukę Kościoła od hipotez. Przyswojenie tego dziełka literaturze polskiej byłoby bardzo pożyteczne.

Tyniec

O. FRANCISZEK MAŁACZYŃSKI, OSB